

فیروز زاهدی در سال ۱۹۴۹ میلادی (۱۳۲۸ شمسی) در تهران بدنیا آمد و در سن ده سالگی با خانواده‌اش به لندن نقل مکان نمود. او از سن ۲۰ سالگی تا کنون در امریکا زندگی میکند. در سال ۱۹۶۹ برای تحصیل در رشته‌ی سیاست خارجی به دانشگاه رفت و پس از فارغ‌التحصیلی در سفارت ایران کار بعنوان دیپلمات مشغول به کار شد. پس از انقلاب اسلامی با بسته شدن سفارت ایران، او در رشته‌ی ارتباط بصری مشغول به تحصیل شد. در همین دوران او برای مجله‌ی «اینترویو» به سردبیری اندی وار هول مشغول بود و پس از مدتی شعبه‌ی این مجله در واشینگتن را بدست گرفت. پس از اتمام تحصیلش در سال ۱۹۷۶ در یکی از میهمانی‌های سفارت با الیزابت تیلور، بازیگر سرشناس هالیوودی، آشنا شد و پس از مدتی کوتاه، آنها به ایران سفر کردند. عکس‌های این سفر، که در آنها الیزابت با لباس‌های محلی ظاهر شد همراه با عکس‌های مسافرت دیگرشان در وین، تبدیل به طرح روی جلد و داستان شماره یک مجله‌ی اینترویو شود. فیروز به سفرهای مختلفی با الیزابت و شوهرش می‌رفت و در تمامی آنها بعنوان دوست و عکاس شخصی او حضور داشت. بعد از مدتی با معروف شدنش در عرصه‌ی عکاسی سینما، فیروز به لوس آنجلس نقل مکان کرد و به صورت حرفه‌ای به کار عکاسی مشغول شد.

در سال ۱۹۸۸ از طرف مجله‌ی وِنیتی فیر استخدام شد تا برای شماره‌ی اکتبر همان سال عکاسی کند و پس از آن با اثبات کردن استعداد و نبوغش در عکاسی با این ناشر برای عکاسی مجلات مختلفی از جمله وُگ، جی‌کیو، تایم و ... قرارداد بست. او طی فعالیت حرفه‌ای خود از افراد مشهور هالیوود مثل آنجلینا جولی، جنیفر لاپز، لئوناردو دی‌کاپریو، مریل استریپ و بسیاری دیگر عکاسی کرد. فیروز همچنین سابقه‌ی بلندی در عکاسی پوستر فیلم دارد که برای مثال می‌توان به پوستره‌های «داستان عامه‌پسند» (۱۹۹۴ کوئنتین تارانتینو)، «ادوارد دست‌قچی» (۱۹۹۰ تیم برتون) و «خانواده‌ی آدامز» (۱۹۹۱ بری سانفلد) نام برد. او برای مجلاتی مثل ال دکور و آرکیته‌کچونال دایجست عکاسی معماری و صنعتی نیز انجام داد. آثار او طی سالیان اخیر در گالری‌های نیویورک (استیلی وایز)، لوس‌آنجلس (پاول کونپنکین)، سوئیس (جوآن) و دوحه (آرت فیر)، و در سال ۲۰۱۱ مجموعه تصاویر او از الیزابت تیلور در موزه‌ی هنرهای ایالتی لوس‌آنجلس به نمایش درآمد که شامل عکس‌های الیزابت در ایران و بخشی از عکس‌های شخصی او در خانه‌اش بود.

فیروز در سال ۲۰۱۶، پنج سال پس از فوت الیزابت تیلور، کتابی عکسی با عنوان «الیزابت من» شامل تصاویر و یادداشت‌های کوچکی در کنارشان منتشر کرد که در سال ۲۰۱۹ به چاپ سوم رسید. این کتاب در واقع نگارش خاطراتی است که فیروز طی سالیان دراز دوستی‌اش با الیزابت به ثبت کرده و کلمات کوتاه و قصیده‌گون در گوشه و کنار صفحات نشان از تأثر او از حضور در کنار یکی از مشهورترین افراد در دنیا دارد. نشانی از زندگی پرتلاطم و مصائب جسمی و روحی الیزابت در میان صفحاتش بچشم نمی‌خورد چون که او به اندازه‌ی کافی در اطرافش مزاحم‌های دوربین بدست داشت. فعالیت‌های بشردوستانه‌ی الیزابت که فهرست بلند بالایی دارد نیز بخشی از تصاویر این کتاب را در بر می‌گیرد. تصاویر کتاب با عکس‌های پشت‌صحنه‌ی فیلم‌ها آغاز می‌شوند و با نزدیک و نزدیک‌تر شدن به الیزابت و شکستن حباب‌های زندگی پر زرق و برق او، به خود واقعی‌اش می‌رسد که در آن زمان زنی میان‌سال و مادری عاشق‌پیشه است. در صفحات پایانی کتاب، به تصویری از او می‌رسیم که با لباسی سفید سوار بر اتوموبیلی کانورتیبل شده و راننده‌ی آن دست بر فرمان و آماده‌ی حرکت رو به نور طلایی خورشید در حال غروب است. نگاه رضایت‌مندانه‌ی الیزابت مستقیم به مخاطب می‌رسد که با لبخندی دلنشین گویا از فیروز خداحافظی می‌کند.

